

skættelse eller fritagelse af Lolden vil yde. Hertil kommer, at vedbliver Landets økonomiske Udvikling at gaa frem som hidtil, hvilket der vistnok er Grund til at vente, saafremt ikke usforudsete Omstændigheder skulle indtræffe, vil der efter den Stigning, som hidtil har fundet Sted i Loldindtægterne, ikke gaa mange Aar hen, førend de atter have naaet en saadan Størrelse, at den direkte Skat maa kunne falde bort eller dog nedfattes. Mindretallet tager derfor ikke i Betænkning at foreslaa Nedsættelse for en Del Artikler, der ere almindelige Fornødenhedsartikler; men førend det fremsætter dem, skal det tillade sig nogle Bemærkninger om enkelte Artikler, hvortil det stiller Ændringsforslag, hvori Flertallet ikke deltager.

Efter Lovforslaget er Cikorierødder (Nr. 9) sat til 2 Ore af 1 Pund, og vandtrukken Cikorie (Nr. 57) til 6 Ore af 1 Pund. Mindretallet foreslaar begge Numrene frie for Lold, fordi Cikorie er en Forbrugsartikel særlig for de Uformuende. Hvad vandtrukken Cikorie angaar, er der ved forskellige Leiligheder udtalt, at man udsætter sig for, at brændt Kaffe, navnlig tilsat med en Sukkeropløsning, skal blive indført til Fortoldning som Cikorie.

Denne Frygt tror Mindretallet ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at nære. Folkethingets Udvalg har nemlig som Bilag til den Betænkning, som i Rigsdagssamlingen 1872—73 blev afgiven over Loldlovsforslaget, aftrykt en Skrivelse fra Finansministeriet af 13de Februar 1872, hvori det hedder: „Brændt Kaffe og Cikorie skjæles let fra hinanden saavel ved Lugten som ved Smagen, og at der i „Cikorie“, der som Handelsgenstand frembydes til Fortoldning, skulde være iblandet brændt Kaffe, (i hvilket Tilfælde Varen selsølgelig vilde blive behandlet som et Kaffe-surogat), er formentlig kun et Lankeexperiment, efter som Saadant ikke vilde kunne betale sig paa Grund af Prisforskjellen, og fordi den brændte Kaffe derved vilde tabe sine karakteristiske Egenstaber og dermed sin Værdi“.

Efter denne Udtalelse af Finansministeriet kan Mindretallet ikke have nogen Betænkning ved sit Forslag og skal endnu kun tilføie, at en Lold af 6 eller, som Flertallet foreslaar, 7 Ore er usforholdsmæssig høj, og at det derfor ikke kan tilraade at beholde den af Hensyn til de indenlandske Fabrikanter.

Paa Vin og Vinmadder Nr. 13 foreslaar Mindretallet Forhøielse fra 50 og 13 Ore til 66 og 16, fordi det er en Overflødighedsgenstand, der kan undværes. Der er vel hørt den Indvending, at en Loldforhøielse vil bidrage til Eftergivelse af Vin, men Mindretallet kan ikke tillegge denne Indvending en saadan Betydning, at det skulde frafalde sit Forslag, da de nuværende Priser allerede i sig indeholde for dem, som ville indlade sig paa slikt Bedrageri, Opmuntring til disse Eftergivelsler.

Nr. 90 Silkevarer og Nr. 91 Halvsilkevarer ere i Lovforslaget satte til 4 Kroner og 2 Kroner 66 Ore. Mindretallet foreslaar 6 og 4 Kroner. Imod disse Forhøielse er udtalt, at de ville have til Følge, at Indsmugling af disse Varer vil tiltage. Mindretallet skal hertil kun bemærke, at Lolden af 4 Kroner og 2 Kroner 66 Ore allerede er saa høj, at det maa antages, at den Handelslende, som vil give sig af med Indsmugling, har allerede ved den Opfordring dertil.

Mindretallet foreslaar fremdeles Løbe-Nr. 103, Andre Olier 4 Ore ændret til 2 Ore, da Stenolie er en almindelig Forbrugsartikel og da en Lold af 2 Ore allerede i Forhold til Varens Værdi er høj.

Med Hensyn til Papir foreslaas 2 Ændringer, nemlig ved Løbe-Nr. 107 1 Pbd. 3 Ore nedsat til 2 Ore og ved Løbe-Nr. 109 1 Pbd. 12 Ore nedsat til 8 Ore. I Betragtning af den Betydning, det har, at Skriv- og Trykpapir ikke fordyres, har Mindretallet foreslaaet Nedsættelsen paa Nr. 107, men har, da det ikke har dristet sig til at foreslaa nogen Nedsættelse paa Klædetolden, ikke turdet gaa saa vidt som Folkethinget i sit Forslag.

Hvad Løbe-Nr. 109 angaar, skal man kun bemærke, at det er simple Tapeter, som væsentligst udgjøre Gjenstand for denne Position.

Løbe-Nr. 111—113 angaa Paraplyer. Udvalget har anset det rigtigt at forhøie Loldafgiften paa Nr. 160 Billedskjærer, Dreierarbejde o. desl. fra 25 til 33 Ore, og Mindretallet har derfor i Righed hermed ment det rigtigt at forhøie 113 til 33 Ore. Som Følge heraf maa Nr. 111 og 112 have en tilsvarende Forhøielse og desuden maa 111, som omfatter Paraplyer med Silkeovertræk forhøies, saafremt Lolden paa Silke sættes til 6 Kroner.

Løbe-Nr. 116—118. Da Ris er et godt og sundt Næringsmiddel, der efterhaanden bruges mere og mere af den store Masse af Befolkningen, anser Mindretallet det for rigtigt, at Lolden hæves derpaa, ligesom Tilfældet er med andre Kornsorter. Følgen heraf vil formentlig være, at Risengryn vil kunne sælges til omtrent samme Pris som Byggryn.

Løbe-Nr. 123 Skibe. Da Udvalget foreslaar Tømmer og Sern fri for Lold, tror Mindretallet, at der ikke behøves saa høj Lold som foreslaaet til Beskyttelse for den indenlandske Skibsbygning, og da det anser enhver Forøgelse af den danske Handelsflaade for en Fordel, anser det det for urigtigt at bebyrde Anskaffelsen af Skibe fra fremmede Skibsværfter med for høie Afgifter. Paa Grund heraf foreslaar det Lolden nedsat til 1 pCt.

Løbe-Nr. 151—153. Den nuværende Lold paa Lobaal (Nr. 151) var efter Loven af 4de Juli 1863 5 p. og blev ved Loven om Rigsskat af 5te August 1864 forhøiet med 2 p., og efter Lov-